

Icoana Triherusa

Icoana Maicii Domnului „a Sfântului Ioan Damaschin” este prăznuită pe 28 iunie, 12 iulie și 4 decembrie. Ea este cunoscută sub numele de **Icoana Maicii Domnului „cu trei mâini”**, Icoana Maicii Domnului „a Sfântului Ioan Damaschin” sau Icoana Maicii Domnului Τριχερούσα (Triherusa) sau Тројеручица (Troierucița). Conform tradiției, această icoană a Maicii

Domnului era **zestrea de mare preț a familiei Sfântului Ioan Damaschin** (4 decembrie), consilier al Califului Walid al Damascului. Fiind un apologet (apărător) al icoanelor, este acuzat de trădare a Califului, în urma unui complot, și i se taie mâna dreaptă. În urma rugăciunilor înaintea icoanei Maicii Domnului, primește vindecare. Drept mulțumire, adaugă o mână din argint în partea de jos a icoanei, astfel încât Maica Domnului pare a avea o a treia mână. După această minune Sfântul Ioan a scris un **imn de mulțumire** Maicii Domnului: „De tine se bucură, ceea ce ești plină de har...” ce se cântă în loc de „Cuvine-se cu adevărat” în Liturgia Sfântului Vasile cel Mare.

Sfântul Ioan a dăruit icoana **Mănăstirii Sfântul Sava cel Sfințit din Palestina**, în care s-a călugărit. În secolul al XIII-lea este oferită **Sfântului Sava al Serbiei**, iar în urma unei invazii a turcilor în această țară, în secolul al XV-lea, a ajuns în **Mănăstirea Hilandar** din Sfântul Munte Athos.

Este una dintre cele mai iubite icoane athonite, copii ale ei fiind răspândite și în țara noastră. Cea mai cunoscută este cea de la Mănăstirea Neamț. **O copie a icoanei de la Mănăstirea Hilandar se află și în biserica noastră**, primită în dar de la preaiubitul părintele nostru Iustin Pârvu. Această copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „cu trei mâini”, este așezată în paraclisul „Sfântul Ioan Rusul”, aflat la demisolul bisericii. Ea a fost împodobită în timp cu odoare și sfinte cruci, donate de unii credincioși, ca mulțumire pentru binefacerile primite.

Cinstirea Icoanei Triherusa se face anual pe 12 iulie, în ziua când mai este prăznuită și Icoana Maicii Domnului Prodromița, din schitul românesc athonit Prodromu. Icoana Maicii Domnului Triherusa mai este cinstită și în zilele de 28 iunie și 26 noiembrie.

Preot Ștefan Zaharia

Din calendarul lunii Iulie

Vineri, 2:

Sfântul Voievod Ștefan cel Mare

Duminică, 11:

Duminica Sfinților Români

Luni, 12:

Cinstirea Icoanei Triherusa

Marți, 20

Sfântul Slăvitul Proroc Ilie

Marți, 27

Sfântul Mare Mucenic Pantelimon

Duminica sfinților români

Biserica Ortodoxă Română a rânduit ca în **a doua Duminică după Pogorârea Duhului Sfânt** să se sărbătorească **Duminica Sfinților Români**. În această zi, în chip evlavios cinstim cu cântări de laudă și cereri duhovnicești pe toți “Sfinții plămădiți de evlavia neamului românesc din care au răsărit martiri, mărturisitori, apărători ai dreptei credințe și mari trăitori din rândurile credincioșilor, cuvioșilor, preoților și ierarhilor care dintotdeauna au strălucit în cununa Bisericii strămoșești, iar în cer sunt împodobiți cu slavă.” (Actul sinodal din 20 iunie 1992).

În Calendarul Ortodox sunt înscrise numele a **149 dintre sfinții știuți ai țării noastre și 3 cinstiri** ale unora dintre icoane făcătoare de minuni din România.

Diaspora azi

„Diaspora” este definită în dicționare ca fiind un grup etnic aflat în afara granițelor țării de origine. În ultimii 30 de ani diaspora românească a cunoscut o majorare a numărului de români care locuiesc, învață sau lucrează în țări din afara granițelor teritoriale ale României. Trebuie să vorbim și despre o **diasporă ortodoxă**, în contextul proclamării anului 2021, de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, ca an *omagial al pastorației românilor din afara României*.

Diaspora Bisericii Ortodoxe Române a luat naștere în două moduri: prin stabilirea dureroasă a noilor frontiere, după cele două războaie mondiale, un număr foarte mare de români rămânând în afara granițelor de vest și de sud ale României; și prin emigrație, în mai multe valuri, cele mai consistente fiind după revoluția din anul 1989.

Patriarhia Română s-a îngrijit de românii din diaspora, chiar și în perioada 1948-1989, în pofida greutăților impuse de regimul comunist. Sub îndrumarea Sfântului Sinod, a fost făcută o acțiune de reorganizare a unităților din diaspora, au fost trimiși preoți și cântăreți și s-au amenajat spații liturgice. Deși autoritățile comuniste din România le-au interzis orice legătură cu țara, credincioșii ortodocși români ce trăiau departe de țară s-au organizat în **două eparhii**: *Arhiepiscopia Misionară Ortodoxă Română din Statele Unite și Canada*, cu sediul la Detroit și *Arhiepiscopia Misionară Ortodoxă Română pentru Europa Centrală și Occidentală*, cu sediul la Paris. Pe lângă acestea, s-a reușit constituirea unor parohii în metropole de mare importanță în viața diasporei românești (Londra - 1964, Stockholm - 1971, Melbourne - 1972, Madrid și Milano - 1975).

În prezent, diaspora ortodoxă românească este organizată în **patru mitropolii** (*Mitropolia Basarabiei, Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale, Mitropolia Ortodoxă Română a Germaniei, Europei Centrale și de Nord, Mitropolia Ortodoxă Română a celor două Americi*), **trei episcopii** (*Episcopia Daciei Felix, Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria, Episcopia Ortodoxă Română a Australiei și Noii Zeelande*), **Vicariatul Ortodox Ucrainean**, **câteva Reprezentanțe** și comunități ale Patriarhiei Române în străinătate (Ierusalim, Ierihon, Iordan, Bruxelles, Sofia, Tokio, Osaka, Istanbul, Johannesburg, Nicosia, Damasc, Zagreb, Ljubljana, Dubai, etc.) și **Așezămintele Românești** din Sfântul Munte Athos (Prodromu, Lacu și alte schituri sau chilii).

Prin hotărârea Sfântului Sinod din 25 februarie 2009, prima duminică după sărbătoarea *Adormirii Maicii Domnului* a fost dedicată migranților români, ca semn al permanentei griji pastorale a Bisericii Ortodoxe Române față de românii stabiliți definitiv sau temporar în străinătate.

Semnele din calendar:

† Culoarea albastră

Numele însemnate în calendar cu **culoare albastră** sunt ale sfinților români canonizați de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Ei sunt prăznuiți cu mare cinste în Biserica noastră, prin rânduiala liturgică dedicată vieții și sfințeniei lor, iar credincioșii sunt chemați să le cunoască viața, să le cinstească ziua de pomenire prin participarea la slujbele Bisericii și prin rugăciunile particulare și să urmeze exemplul vieților lor.

Tot cu **culoare albastră** sunt însemnate și zilele de cinstire ale unor icoane ale Maicii Domnului din cuprinsul Patriarhiei Române.

Simboluri și înțelesuri din rânduielele funerare:

Coliva și vinul

Coliva, făcută din grâu fiert, închipuie însuși trupul celui adormit, boabele de grâu fiind **simboluri ale**

învierii trupurilor (Ioan 12, 24). Atunci când se cântă „Veșnica pomenire”, rudele și prietenii adormitului ridică tava cu colivă, legănând-o pe mâini, în semn de comuniune sau legătură cu răposatul. Același lucru închipuie și gustarea din colivă, după binecuvântarea ei de către preot.

Vinul, numit și „apaus” (latinescul „pausum” însemnând „odihnă” sau „sfârșit”) reprezintă miresmele, balsamul cu care a fost uns trupul lui Hristos după moarte. Turnarea din vin pe pământ sau peste trupul celui răposat, cât și pe colivă, este un **simbol al vieții veșnice**, al învierii.

